

*SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA
8.*

VICTORIA FURCOIU

VULPEA PĂCĂLITĂ DE URS

Editura Arco Iris

Brasov - 2018

VULPEA PĂCĂLITĂ DE URS

După ce-a plâns o iarnă-ntreagă
Că și-a pierdut coada lui dragă,
Ursul cel păcălit de vulpe,
Când cobora el de la munte,
Văzu cum vulpea aceea hoață,
În mare grabă, îndrăzneată,
Fura peștele dintr-un car,
Al unui neatent pescar.
Încetinind mersu-i domol,
Își spuse: „nu cred ochilor!
Și, de mirare, stau să moor!
Uite, vulpea cum fură pește!
Acum văd eu cum pescuiește.
Moor! Și ce sac mare a umplut!
Așa ceva n-am mai văzut!

Și uite, lacoma vulpiță
A mai pus și într-o trăistuță
Peștii ce-n sac n-au încăput!
O s-o agațe după gât?
Ce-o să se tânguie pescarul,
Când va vedea că e gol carul!"
Stând după un copac, în loc,
Mormăi-n barbă: - Ce noroc!

Astăzi, o să mănânc mult pește!
Da-ntâi, să văd ce mai scornește.
Căci nu va fi-în stare să spună
C-a furat, va trage-o minciună!
Vulpea, mișcându-și iute laba,
Termină-ndată toată treaba.

Cam temându-se de pescar,
Târâ cu greu, de lângă car,
Sacul prin tufe, spre cărare,
Nereușind să-l ia-n spinare.
Văzând că nu poate să-l care,
A exclamat cu indignare:
- Uf! Greu e! Nu-l pot ridica!
Nu pot să-l duc, oricât aș vrea
Să-mi văd acasă prada mea!
Sper ca un fraier să găsesc,
Pe care să-l și păcălesc,

